

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: A. P., narozený X, bytem P.,
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, se sídlem Křížová
1292/25, 150 00 Praha (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 10.6.2020 proti rozhodnutí žalované ze dne 9.4.2020 č.j. X o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 9.4.2020 č.j. X a
jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 6.2.2020 se zrušují a věc se vrací
k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 10.6.2020 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce
domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 9.4.2020 č.j. X, jímž žalovaná zamítla
jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 6.2.2020, kterým mu byl snížen
stupeň invalidity a výše invalidního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), tak, že ode dne 22.3.2020 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně mu náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, protože podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 25.10.2019 je žalobce od téhož dne invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 50%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 9.4.2020 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 6.4.2020 bylo zjištěno, že žalobce je od 25.10.2019 nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3d) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50-60% a lékař ČSSZ zvolil na základě doložených lékařských zpráv s ohledem na charakter zdravotního postižení dolní hranici vymezeného rozpětí, tj. 50% a tato míra poklesu ve smyslu § 4 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo námitkám žalobce vyhověno.

2. V **žalobě** žalobce vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť posudek lékaře pracoviště ČSSZ Plzeň se vůbec nezabýval tím, jaké podmínky mu musely být vytvořeny pro výkon zaměstnání, které mu pomáhá udržet sociální kontakt a ten je přínosný pro kompenzaci jeho onemocnění. Dle něho také nebyla vyřešena otázka, zdali se opravdu jedná o stabilizaci zdravotního stavu, nebo o správné nastavení podmínek tak, aby jeho zachovalá schopnost vykonávat zaměstnání byla realizovatelná. V posudku také nebylo přihlédnuto k tomu, že má více zdravotních postižení, čímž mohlo dojít k porušení § 3 vyhlášky. Závěrem požadoval vydání rozsudku, jímž se napadené rozhodnutí ruší a žalobci náleží invalidní důchod pro invaliditu III. stupně.
3. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Plzeň-město** vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 25.10.2019 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 6.4.2020 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobce byl nadále uznán invalidní pouze pro invaliditu druhého nikoli třetího stupně s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3d) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 50%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna; den změny stupně invalidity: 25.10.2019 (datum jednání OSSZ).
4. **Žalovaná** ve svém obsáhlém vyjádření k žalobě dne 15.7.2020, které bylo následně zasláno na vědomí i žalobci, navrhla důkaz posudkem příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**); za současného stavu setrvala na rozhodnutí ze dne 9.4.2020 a navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné, neboť bylo rozhodováno v souladu s platnými právními předpisy. Ze zasláního **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 9.4.2020 bylo podle dodejky žalobci doručeno dne 21.4.2020.
5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní

schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován v soudem prodloužené lhůtě po jednání konaném dne 25.11.2020 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie (z důvodu epidemiologické situace žalobce nebyl přítomen). Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že **k datu vydání napadeného rozhodnutí (9.4.2020) byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%, když se jedná o pokračování invalidity s datem vzniku 14.11.1994** [doba platnosti posudku (lhůta KLP): 30.11.2021]. Komise po telefonické konzultaci s ošetřujícím psychiatrem žalobce a po zhodnocení psychiatrem v komisi uvedla, že určuje rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pracovní schopnost shodně s OSSZ i ČSSZ psychiatrické onemocnění schizofrenního okruhu - schizoafektivní poruchu manického typu. Z komplexního průběhu onemocnění vyplývá výrazná četnost hospitalizací a rehospitalizací pro časté dekompenzace psych. stavu s krátkými spíše subremisními fázemi onemocnění, doposud absolvováno dvacet ústavních pobytů pro frekventně relabující psych. postižení. Dle konsultace s ošetřujícím ambulantním psychiatrem, dle vyjádření psychiatra v komisi a dle souhrnné psych. lékařské dokumentace lze dovodit, že onemocnění je setrvale těžkého stavu s nepříznivou prognózou dalšího vývoje. PK MPSV proto hodnotila procentuální ztrátu pracovní schopnosti dle kapitoly V, položky 3d) přílohy vyhlášky, pro kterou je vymezena procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 50-60%, a vzhledem k dosavadnímu průběhu onemocnění ji hodnotila rozdílně od OSSZ a ČSSZ nikoliv v dolní, ale v horní hranici odpovídající procentní limitaci, tj. ve výši 60% a další zdravotní postižení zahrnutá do dg. spektra zohlednila v rámci využití § 3 odst. 1 přílohy vyhlášky desetiprocentním navýšením, takže celková míra poklesu pracovní schopnosti tak činí 70% a odpovídá invaliditě třetího stupně. Dále komise uvedla, že i přes dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nestanovuje posudek s trvalou platností, když žalobce dokladuje pracovní zařazení v hodinovém rozsahu, který neodpovídá stanovenému stupni invalidity (III. st.), i když je dle dokumentace a ošetřujícího psychiatra pracovní zařazení provázeno četnými PN (pracovní neschopnost); v rámci této KLP je pro případné stanovení mimořádných podmínek nutné doložit psychologické vyšetření s podrobným vyhodnocením kognitivních schopností a intelektových funkcí, neboť dosavadní psychologické vyšetření za hospitalizace má pouze orientační a rámcový charakter a není zaměřeno na tyto skutečnosti. Také komise uvedla, že pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav byl žalobce uznán invalidním ve třetím stupni, nejedná se však o invaliditu za mimořádných podmínek, pro jejichž stanovení nejsou splněna posudková kritéria, nejedná se o střední ani těžkou mentální retardaci či jiné psych. postižení provázené závažným defektem intelektových a kognitivních schopností s potřebou vytvoření mimořádných podmínek v pracovním procesu - chráněné dílny, práce pod dohledem či s asistencí. Závěrem ještě komise uvedla, že v komplexním souhrnu byla opětovně uznána invalidita třetího stupně, nikoliv však za mimořádných podmínek, jak žalobce požaduje. Tyto podmínky nespočívají v toleranci pracovních neschopností či rozvržení pracovní doby, což je až sekundárním faktorem v rámci tvorby mimořádných podmínek. *(Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)*

6. S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

- (1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
- (2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
- (3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
7. V § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky je stanoveno: V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (V této věci bylo pouze PK MPSV postupováno dle citovaného paragrafu, jak uvedeno výše.)
8. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).
9. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
10. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 9.4.2020, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
11. Žalobce se podanou žalobou domáhal ponechání třetího stupně invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 25.11.2020 má soud

za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované (9.4.2020) se u žalobce jednalo nadále o invaliditu třetího nikoli pouze druhého stupně, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 9.4.2020 a předcházející rozhodnutí ze dne 6.12.2019 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, jak je uvedeno ve výroku I. rozsudku. Uvedená rozhodnutí byla zrušena pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV **zdravotní stav žalobce nadále od 14.11.1994 a tedy k 6.2.2020 i 9.4.2020 odpovídal třetímu stupni invalidity**, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila celkem 70%, avšak dle posudku OSSZ a ČSSZ (v řízení o námitkách) byla přiznána pouze míra poklesu 50%.

12. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je dle posudku PK MPSV ze dne 25.11.2020 nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně (od 14.11.1994), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – pokračování invalidity třetího stupně, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 7.12.2020 č.j. 16 Ad 44/2020-44, když rozhodnutí o snížení stupně invalidity a výše invalidního důchodu z třetího na druhý stupeň ode dne 22.3.2020 by žalovaná nevydala v případě, když by se dle výše uvedených posudků lékařů OSSZ a ČSSZ nejednalo o snížení stupně invalidity žalobce.
13. O náhradě nákladů řízení (**výrok II. rozsudku**) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 7. prosince 2020

JUDr. Alena Hocká, v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.